

HARİTA VE KADASTRO MÜHENDİSLERİ ODASI ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNE “HAYIR” DEMEKTEDİR

EGEMENLİK HALKINDIR HİÇBİR SURETTE HİÇBİR KİŞİYE DEVREDİLEMEZ

Emperyalizme karşı verilen onurlu bir savaşıla kazanılan zafer ve bağımsızlığın ardından 1876 Anayasası yürürlükte iken, 1921 Anayasası ile egemenliği padişahıan alarak kayıtsız şartsız millete veren Türkiye Büyük Millet Meclisi, bu kez egemenliğin tek adamın şahsında siyasal parti iktidarına devrine karar vermiştir.

Türkiye’de gerçekleşen askeri müdahale dönemlerinde bile halkın egemenlik hakkını kullanması geçici sürelerle askıya alınıp, yeniden düzenlenen anayasalarla egemenlik tekrar kaynağına, sahibine iade edilirken ve Anayasa’da egemenliğin kayıtsız şartsız milletin olduğı, egemenliğin hiçbir surette hiçbir kişiyeye, zümreye ve sınıfa bırakılamayacağı kurala bağlandığı halde, bu kez egemenlik sahibinden kesin ve süresiz olarak geri alınmak ve bir tek adama verilmek istenilmektedir.

Halkın temsilcilerine verdiğı vekalet halkın aleyhine kullanılmış, halkın temsilcileri erken seçime gitme şantajıyla ve milletvekili sayısının altıyüze çıkarılması rüşvetiyle yeniden düzenlemenin kabulü yönünde oy kullanmaya zorlanmış, açık ve kesin Anayasa hükmüne karşı gizli oy yerine açık oylamalarla ve açık oylamaları engellemeye çalışanlara şiddet uygulanmak suretiyle düzenlemenin kabulü sağlanmıştır.

Düzenleme bir anayasa değışikliğı olmayıp, bir rejim değışikliğini öngördüğünden, yeni bir anayasa yapılması niteliğinde olup, egemenliğin kayıtsız şartsız sahiplerini egemenliğin sahibi olmaktan çıkarıp, egemenliğı tek adama devreden, özü itibariyle hukuktan, demokrasiden ve cumhuriyetten bir kopuş, ayrılış ve vazgeçmedir.

Yeni bir anayasa yapmak bir yana, bir anayasa değışikliğı bile, anayasaların bir devleti dayandığı temel ilkeler ile temel hak ve özgürlükleri belirten, devlet erklerinin işleyişini düzenleyen toplumsal sözleşmeler olduğundan, geniş bir toplumsal uzlaşma ve toplum kesimlerinin desteğini, bütün demokratik kitle örgütlerinin, meslek kuruluşlarının görüşlerinin alınmasını, toplumun bütün kesimlerinin adaletli bir temsil sistemiyle parlamentoda temsil edilmesini gerektirdiğı halde, kabul edilen düzenleme toplumda tartışılmamış, üzerinde uzlaşılmamış, adeta bir fermanla ve zorla kabul ettirilmiştiir.

Oysa, Avrupa Parlamentosu Venedik Komisyonu da, anayasanın hazırlanmasında olabildiğince saydam ve açık olunması, kamuoyu önünde tartışılması, kamuoyunu bilinçlendirecek özgür bir medya bulunması, tüm demokratik kitle örgütleriyle, ilgi ve bilgi sahiplerinin tartışma sürecine dahil edilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

Anayasalar “*devlet kudretini/gücünü*” ele geçiren siyasal iktidarları, demokrasiye, insan hak ve özgürlüklerine ve hukuk devletine zarar vermemesi için sınırlandıran, birey hak ve özgürlüklerini güvence altına alan metinlerdir.

Kabul edilen düzenleme ise iktidar gücünü sınırlamak bir yana, o gücü tek bir kişinin eline vermekte, tüm denetim yoluyla denge fren düzenlemelerini ortadan kaldırmakta, bir tek kişinin yetkilerini ve özgürlüğünü düzenlemektedir.

Değıştirilemez hükümler içeren veya sadece anayasa değışikliklerine izin veren bir anayasa söz konusu olduğunda, yeni bir anayasa yapma yetkisi sadece kurucu meclise ait olduğundan

ve mevcut anayasa değiştirilemez hükümler içerdiğinden ve meclise yeni anayasa yapma yetkisi vermediğinden, yeni bir anayasa etkisi ve sonucu doğuran düzenlemeyi bu meclisin yapmasına da olanak bulunmamaktadır.

Ülke ve toplumumuzun önünde duran ve öncelikle çözümlenmesi gereken sorunları, terör, işsizlik, yoksulluk, açlık, demokrasinin ve özgürlüklerin askıya alınması, devlet ve erklerine güvensizlik, yolsuzluk ve yozlaşma iken; acilen tam bağımsızlığa, tam özgürlüğe, tam eşitliğe, demokratik ve laik bir toplumsal yaşama ve iklime ihtiyaç varken, kapsamı ve özü itibarıyla kabul edilen düzenlemeyi anayasal ve çağdaş demokrasi gerekleriyle ya da toplumumuzun acil sorun ve gereksinimleriyle açıklama ve kabul etme olanağı bulunmamaktadır.

Demokratik, aydınlanmacı, çağcıl, cumhuriyet rejimini, demokrasiyi, kuvvetler ayrılığını, insan hak ve özgürlüklerini güvence altına alan, iktidarı birey haklarıyla sınırlayan bir anayasa düzenlemesi gerekirken, meşru olmayan, anayasaya aykırı fiili durumun resmileştirilmesi, kuvvetler ayrılığına dayalı mevcut parlamenter sistemin ortadan kaldırılması, sınırsız ve denetimsiz bir tek adam-siyasi parti rejiminin kurulması, toplumun dönüştürülmesi hedeflenmiştir.

Oysa çağdaş anayasal demokrasilerde, devletin üç temel işlevi yasama, yürütme, yargı ve organlarının ayrı örgütlendirilmesini, bu organların birbirinden bağımsız, birbirini frenleyerek tek elde toplanmasını önlemeyi, böylece iktidarı sınırlayarak, yönetimin keyfileşmemesini sağlamayı, özgürlükleri güvence altına almayı hedefleyen “*kuvvetler ayrılığı ilkesi*” esas alınmaktadır.

Kuvvetler ayrılığı fonksiyonların birden fazlasının, aynı kişi, aynı sosyal grup veya aynı parti tarafından kullanılmasını önlemeyi amaçladığından, kuvvetler ayrılığının karşıt modeli de kişi ya da siyasal parti diktatörlüğüdür.

Günümüz anayasal demokrasilerinde başkanlık sisteminde de, meclis hükümeti sisteminde de, parlamenter hükümet sisteminde de uygulanış biçimi, yumuşak ve katılığı farklı olsa da kuvvetler ayrılığı ve kuvvetlerin birbirleri üzerindeki fren/denge kontrolü esastır.

TBMM’de kabul edilen anayasal düzenlemede ise, partili cumhurbaşkanı mahkemedir, meclistir, hükümettir, başka bir deyişle yasama, yürütme ve yargıdır. Tek başına devlettir. Yeni anayasa ile getirilmek istenen sistem, ne başkanlık sistemine, ne meclis hükümeti sistemine, ne de parlamenter hükümet sistemine uymaktadır. Partili cumhurbaşkanı seçilmiş olmakla her şeyi yapmaya yetkili ve muktedirdir.

TBMM’de kabul edilen düzenlemeye göre, sembolik bir meclis bulunacak, partili cumhurbaşkanı kararnamelerle ülke yönetebilecek, kararnamelerle daraltabileceği yasama alanı içinde meclis tarafından çıkarılacak yasaları veto edebilecek, meclisi fesh edebilecek, meclis ise hükümeti ve bakanları denetleyemeyecek, bakanlar sadece cumhurbaşkanına hesap verecek, Anayasa Mahkemesi ve Hakimler Savcılar Kurulunun çoğu üyesini, Danıştay üyelerinin bir kısmını ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısını ve vekillerini cumhurbaşkanı seçecek, cumhurbaşkanının yargılanması neredeyse imkansız hale getirilmişse de kendisini yargılayan yargıçları da kendisi seçecek, uluslararası sözleşmeleri imzalayacak, üst düzey kamu yöneticilerini seçebilecek ve atayabilecek, parti içi demokrasiden yoksun bir ortamda milletvekili adaylarını belirleyebileceğinden yasamayı da şekillendirebilecektir.

Kabul edilen düzenlemeyle öngörülen sistem, bazılarının öne sürdüğü gibi ne bir cumhurbaşkanlığı sistemidir, ne de bir başkanlık sistemidir.

Başkanlık sisteminin en iyi uygulandığı ülke olduğu öne sürülen ABD’de parlamenter sisteme göre çok daha sert bir kuvvetler ayrılığı uygulanmaktadır. Başkanlık sistemindeki başkan, sadece yürütme yetkisini denetiminde tutarken, parlamenter rejimdeki başbakan büyük ölçüde yasamayı da kontrol edebildiğinden başkanlık sistemindeki başkan, parlamenter sistemdeki başbakan kadar güçlü değildir.

ABD’de başkanın yetkileri oldukça sınırlıdır. Meclisi fesih ve tek başına kararname çıkarma yetkisi bulunmayan başkanın yüksek mahkemeye ve yüksek kamu görevlerine atama yapabilmesi senatonun onayına bağlı olduğu gibi, federal yapı nedeniyle ayrı bir denetim sistemiyle kontrol edilebilmekte, ayrıca vatan hainliği, rüşvet, diğer cürümler veya ağır suçlar dolayısıyla işletilen bir yargı mekanizması içerisinde Senato’da ve suçun varlığına karar verilmesi halinde olağan mahkemede yargılanabilmektedir.

Görüleceği üzere, kabul edilen düzenlemeyle öngörülen sistemin bazılarınca öne sürüldüğü gibi anayasal demokrasi kuralları içerisinde bir başkanlık sistemi olmadığı da açıktır.

Bu düzenlemenin amacı, yasama organını sınırlı bir alana indirgeyerek tüm iktidarı ve gücü, egemenliği tek adama devrederek, demokratik sistemin bütün kurallarını, yerleşik rejim mekanizmalarını terk ederek, cumhuriyetten kesin bir kopuş ve toplumun yeniden dönüştürülmesidir.

Emperyalizme karşı onurlu bir savaş sonrasında, insanı kul sayan saltanatı yıkarak cumhuriyeti kuran, cumhuriyet değerleriyle yetişen ve aydınlanan bu halk, egemenliğin asıl sahibidir. Egemenliğin sahipleri geleceğini bir kişinin arzusuna ve dudakları arasından dökülecek sözlere bırakmayacak kadar özgür ve bilinçlidir.

Ülkemizin ve halkımızın geleceğini, cumhuriyeti, demokrasiyi, laikliği korumak ve sonsuza dek yaşatmak için anayasa değişikliğine **hayır** diyeceğiz.

KUL OLMAYI REDDEDENLER, YÜREĞİ CUMHURİYET VE YURT SEVGİSİYLE ÇARPANLAR, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK RUHUNU KURTULUŞ VE KURULUŞ GÜNLERİNDEKİ HEYECANLA YAŞAYANLAR, EGEMENLİĞİN ASIL SAHİPLERİ;

- **Haydi cumhuriyeti savunmaya!**
- **Haydi laikliği savunmaya!**
- **Haydi demokrasiyi savunmaya!**
- **Haydi egemenliğimize sahip çıkmaya!**
- **Haydi inançla, sevgiyle, omuz omuza, güzel bir geleceğe, özgür yarınlara!**
- **Haydi direnmenin, savunmanın, cumhuriyeti kazanmanın onurunu birlikte yaşamak için dayanışmaya!**
- **Haydi hep bir ağızdan HAYIR diye haykırmaya!**
- **Haydi sandıktan HAYIR’ı çıkarmaya!**